

Május 23. - Szent Dezső püspök, vértanú

Szent Dezső 556-ban Autun környékén előkelő burgund családból származott. Istenfélő szülei igen vallásosan nevelték. Mivel a tudományok iránt fogékony volt, szülei a viennai püspöknek adták, aki a jámbor és érdeklődő fiút nagy gonddal képezte. Amikor alapos ismereteket szerzett, a püspök szerpappá is szentelte. Dezső Isten dicsőségére és a hívek lelki üdvének segítésén dolgozott, példásan, szigorúan élt, így nemsokára áldozárrá szentelték. 594-ben meghalt Szent Vérus a viennai püspök, a tudós és szent életű Dezső püspökké szenteltetett. Papjait az egyházi fegyelem pontos megtartására utasította, népe fölött éber gondoskodással őrködött, Isten ígését lángoló buzgalommal hirdette. Híveit mind szóval, mind tettekkel az igaz keresztény életre lelkesítette, a szegényeket atyai gyöngédséggel ápolta, a szelídebb tudományokat, a művészetet a tőle telhető módon ápolta.

Voltak azonban irigyei, akik a szelíd tudományok és a művészet ápolása miatt megvádolták Nagy Szent Gergely pápa előtt, hogy Jézus tanítása közé pogány meséket is vegyít, így elferdíti az ősi katolikus hitet. Az éles eszű, tudományokban jártas Gergely pápa az ügyet alaposan kivizsgálta, Dezsőt a vádak alól felmentette.

Semmi személyválogatást nem ismerő hajthatatlan igazságossága sok ellenséget szerzett Dezsőnek. Ezek egyik legdühösebbike, korának leggonoszabb asszonya, a semmi aljasságtól vissza nem riadó Brunhild királyné. Szent Dezső, akit a pápa ekkor már érsekké szentelt, nem hallgatott a királyné egymást érő gonosztetteiről és botránnyairól, hanem apostoli nyíltszívűséggel és szilárdsággal fedtte meg a királyné égbekiáltó garázdálkodásait. Brunhild királyné éktelen haragra gerjedt és véres bosszút forralt Dezső ellen. Hamis vádlókat és tanúkat bérelt föl ellene, királyi hatalmával galádul visszaélt, elítéltette Szent Dezsőt és 603-ban egy kopár szigetre száműzette. Isten azonban nem hagyta el őt. A szigeten élt néhány keresztény, akik kápolnát építettek. Dezső lámpát gyújtott a kápolnában, hogy fényénél zsolozsmáját elmondhassa, a lámpa azonban egész héten át égett anélkül, hogy az olaj vagy a kanóc fogyott volna. Dezső a sziget tudatlan és durva lakosainak hirdette az evangéliumot. A lámpával történt csoda nem maradhatott titokban, az egész környékről tódultak oda az emberek, hogy meggyőződjenek a csodáról. Számos beteg is bevittette magát a kápolnába. Akiket Dezső az olajjal megkent, meggyógyultak. Ezekről értesülve Brunhild, nehogy a száműzetés növelje Dezső dicsőségét, négy év után visszahívatta Dezsőt a száműzetésből. A papság határtalan örömmel fogadta és diadalmenettel kísértette vissza a főegyházba, ami még inkább dühítette Brunhild-et. Drága pénzen vásárolt hamis tanúkkal megvádolta újra Dezsőt, de az ördögi ármánya

nem sikerült. A nép tiszteletét és szeretetét az érsek iránt nem tudta befolyásolni. Brunhild a szent érseket és a papokat minden gonoszságra kész hivatalnokaival zaklatta, papokat záratott börtönbe vásra verve. Dezső Istenhez folyamodott segítségért, amikor egy éjjel a börtönben megjelent Szent Szevér, egykori viennei áldozár, a foglyok bilincseit föloldotta és kivezette őket a börtönből. A megszabadultak Szent István templomában adtak hálát szabadulásukért. Brunhild eltökélte, hogy Dezsőt megöleti, két orgyilkost bérelt föl és 608-ban meggyilkoltatta. A Szent érsek holtteste azon a helyszínen lett eltemetve, ahol megölték. A helyet Dezsőfalvának (Sant Didier) nevezték el. 620-ban ereklyéi ünnepélyes körmenetben a Vienne külvárosában lévő Szent Péter és Pál templomba kerültek örök nyugalomra., ahol jelenleg is tiszteltetnek.

Isten büntető karja Brunhild-et is utolérte. II. Lothár, a frankok királya a merényletről értesülve, Brunhild-et elfogatta és 4 lóval a négy testrészét négyfelé húzva szétszakíttatta.

† Esedezz éretünk Isten előtt Szent Dezső vértanú! hogy lelkünk hallhatatlanságát tudva, kegyelmével soha semmiféle földi érdek el ne tántorítson bennünket az örökkévaló javak keresésétől; hanem Isten törvényeit híven megtartván, földi életünk végén Istenhez, az egyedül igaz boldogság kútfejéhez, szerencsésen eljuthassunk szent Fiad, Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Május 24. - Keresztények segítsége

Május 24. Szűz Mária, a keresztények segítsége liturgikus ünnepe.

Az Egyház gyakran megtapasztalta égi édesanyánk, az Istenszülő hathatós segítségét, a keresztény hit ellenségei által támasztott üldözések közepette is. Már a kereszténység első századaiban elterjedt az a szokás, hogy az üldözések viharában a Boldogságos Szűz Máriát hívják segítségül.

A török hódítással fenyegetett Európában hadvezérek és uralkodók fohászkodtak a Szűzanyához oltalomért egy-egy ütközet előtt. A magyar történelemnek egy ilyen pillanatát örökíti meg a pécsi székesegyház Mária-kápolnájában látható festményén Székely Bertalan.

Szent V. Piusz pápa is mindent megtett az egész keresztény világot végveszélybe sodró török birodalom ellen. Mohács után, 1526-ban minden elveszni látszott; 1541-ben elesett Buda. A pápa 1568-ban adott Miksa magyar királynak harmincezer aranyat a végvárak védelmére, de a török előrenyomulás feltartóztathatatlannak látszott. Ekkor a Szentatya szövetséget hozott létre az oszmán tengeri haderő ellen Velencével és Spanyolországgal; ám az imádságban bízott a legjobban.

A rózsafüzér imádkozását szorgalmazta, melyet környezetével maga is kitartóan imádkozott. Az egyesült keresztény sereg és a túlerőben levő török hajóhad Lepanto melletti összecsapására 1571. október 7-én került sor. A rózsafüzért imádkozva a pápa sugallatban értesült a győzelemről. Elrendelte, hogy október 7-e Mária, a Rózsafüzér Királynője ünnepe legyen, és a keresztények segítsége megszólítást is a hívek imáiba ajánlotta. 1571 óta e megszólítás a lorettói litánia fohászai között szerepel.

Mária, keresztények segítsége templom
(Basilica Santa Maria Ausiliatrice), Róma

Szűz Mária, a keresztények segítsége liturgikus ünnepét VII. Piusz rendelte el szabadulása emlékére: amikor Napóleon elűzte a pápát Szent Péter székéből, és fogságban tartotta Franciaországban, a pápai államot pedig birodalmához csatolta, az egész Egyház buzgón imádkozott, a Boldogságos Szűz oltalmát kérve.

VII. Piusz a lorettói litánia fohászaiban szereplő megnevezéssel fordult védelemért Máriához, a keresztények segítségéhez. Napóleon Moszkva alatt vereséget szenvedett, a pápa 1812-ben kiszabadult. 1814. május 24-én magyar huszárok díszkíséretével és védelmével vonult be Rómába. 1815-ben a pápai állam is visszakerült fennhatósága alá.

VII. Piusz a Szűzanya iránti hálából, Mária tiszteletére rendelte el az ünnepet május 24-ére – Szűz Mária, a keresztények segítsége elnevezéssel.

E napon ünnepli az Egyház a népet megmentő Eszter királynőt, Mária előképét is.

† Mindenható és irgalmas Istenünk, te a Boldogságos Szűz Mária anyai pártfogásában hathatós segítséget rendeltél a keresztény nép védelmére. Engedd jóságosan, hogy a Szent Szűz oltalma alatt megerősödve küzdjünk az életben, és lelkünk gonosz ellensége felett győzelmet arathassunk a halálban. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

SZENTOLVASÓ

Megváltásunk történetének nagy eseményeiről, tehát hitünk titkairól elmélkedve szokás imádkozni a Szentolvasót, más szóval a Rózsafüzért, vagy röviden Olvasót, de szokták Szűz Mária zsolozsmájának is nevezni. Imádkozásával a titkokra emlékezésen kívül Isten Anyját tiszteljük.

A teljes Szentolvasó tizenöt tizedből áll, melyet három részre osztunk: örvendetes olvasóra, fájdalmas olvasóra és dicsőséges olvasóra. Ezt a teljes olvasót szokták Domonkos-olvasónak nevezni. Az általánosan használatos Szentolvasó öt tizedből áll, imádkozásakor vagy az örvendetes, vagy a fájdalmas, vagy a dicsőséges olvasó titkait mondjuk.

A Szentolvasó imádkozását a Hiszekeggyel kezdjük, majd egy Miatyánkot mondunk három Üdvözléggel, amelyekbe Jézus neve után egy-egy kérést illesztünk, majd egy Dicsőséget mondunk.

Minden tized egy Miatyánkkal kezdődik, ezután tíz Üdvözlég következik, végül egy Dicsőséggel zárul. A tized előtt, vagy minden Üdvözlégben a Jézus név után a titkot befűzzük.

AZ ÖRVENDETES OLVASÓ TITKAI

A bevezető három üdvözlégre:

1. aki hitünket növelje,
2. aki reményünket erősítse,

3. aki szeretetünket tökéletesítse.

A tizedekre:

1. akit te, Szent Szűz a Szentlélektől fogantál;
2. akit te, Szent Szűz, Erzsébetet látogatván hordoztál;
3. akit te, Szent Szűz a világra szültél;
4. akit te, Szent Szűz a templomban bemutattál;
5. akit te, Szent Szűz a templomban megtaláltál.

A VILÁGOSSÁG OLVASÓJA

A bevezető három Üdvözlégyre:

1. aki megtisztítson minket,
2. aki lelkünk békéjét megőrizze,
3. aki a szentségekben megerősítsen,

A tizedekre:

1. aki a Jordán vizében megkeresztelkedett,
2. aki a kánai menyegzőn kinyilvánította isteni erejét,
3. aki meghirdette Isten országát,
4. aki a Tábor hegyén megmutatta isteni dicsőségét,
5. aki az Eucharishtiában nekünk adta önmagát,

A FÁJDALMAS OLVASÓ TITKAI

A bevezető három üdvözlégyre:

1. aki értelmünket megvilágosítsa,
2. aki emlékezetünket megerősítse,
3. aki akaratunkat tökéletesítse.

A tizedekre:

1. aki érettünk vérrel verítékezett;
2. akit érettünk megostoroztak;
3. akit érettünk tövissel koronáztak;
4. aki érettünk a keresztet hordozta;
5. akit érettünk keresztre feszítettek.

A DICSŐSÉGES OLVASÓ TITKAI

A bevezető három üdvözlégyre:

1. aki gondolatainkat irányítsa,
2. aki szavainkat vezérelje,
3. aki cselekedeteinket kormányozza.

A tizedekre:

1. aki a halálból feltámadott;
2. aki a mennybe fölment;
3. aki nekünk a Szentlelket elküldte;
4. aki téged, Szent Szűz, a mennybe fölvelt;
5. aki téged, Szent Szűz, a mennyben megkoronázott.

Május 25. - Szent Orbán pápa, vértanú

Szent I. Orbán pápa előkelő római családban született. Apja Pancián. A papság és a nép 223-ban pápának választotta.

Orbán lángoló buzgalommal munkálkodott Isten dicsőségének terjesztésében, a hívek lelki üdvének segítésében. De Almák, az akkori városfőnök, irgalmatlanul üldözte a keresztényeket, dúsán megfizetett kémeket tartott a keresztények lakhelyének kinyomozására. Orbán pápa a városon kívüli sírboltokban tartózkodott, ott lelkesítette a keresztényeket a hitükért való hős küzdelemre. Sajnos rejtekhelye kiderült. Három szerpapjával és két áldozárával elfogták, Vespasián császár palotájába Almák elé hurcolták és istenkáromlással vádolták. A Rómától 4 mérföldnyire lévő Jupiter bálvány templomába vitték, börtönbe zárták. A keresztények erről értesülve a börtönhöz siettek és Anatolin börtönört ajándékokkal rávették, hogy bebocsássa őket a pápához. A pápa megáldotta a leborult keresztényeket, akik az egész éjjelt nála töltötték imádkozással és Isten dicsőítésével, majd hajnalban távoztak. Másnap almák maga elé vitette Orbán pápát a bebörtönzött keresztényekkel együtt és megpróbálta hittagadásra bírni. Mivel most sem ért célt, ólomhegyű korbácsokkal verette meg őket, míg a poroszlók belefáradtak a verésbe. Este ismét megjelentek a keresztények a börtönnél három ezredes, Flavián, Kalliszt és Ammon kíséretében. Mindannyian bebocsájtást kértek Anatolintól, hogy a pápával imával és szent énekekkel töltsék az éjjelt. Anatolin a meghatottságtól a pápa lábához borulva kérte a szent kereszttség föl vételét. A pápa megkeresztelte, meg is bérmálta, és mivel ünnepnap volt, szentmise áldozatot is bemutatott. Almák meghallván a történeteket, Anatolint lefejeztette. Szent Orbánt és papjait magához rendelte, Jupiter templomában kényszerítette őket bálványimádásra. Szent Orbán a Jupiter szoborra tekintve mondta: „Istenünk hatalma zúzzon össze!” Jupiter szobra leesett az állványról, több pogány papot összezúzott. Almák a hős hittanúkat iszonyúan megbotoztatta, hogy a papok egyike, Lucián bele is halt. Harmadnapra a kínzásba belefáradt Almák Diana templomába vitette Orbánt és társait, és miután itt sem voltak hajlandóak a bálványnak áldozni, lefejeztette őket. A holttesteket Flavián, Kalliszt és Ammon temette el a keresztények sírboltjában buzgó imádság és énekek mellett. Szent Orbán sírja felett templom épült az appiai úton, de ez a Rómát ért viszontagságok miatt lerombolták. 821-ben Cicelle templomába kerültek Szent Orbán ereklyéi Paszkál pápa által.

† Hallgasd meg Uram! könyörgésünket, s add nekünk Szent Orbán pápa és vértanú esedezéséért kegyelmedet, hogy ettől gyámolítottva a szólásra lassú, a hallgatásra szerények lenni törekedvén, az örökké tartó örömeinkben részesíttessünk Szent Fiad, Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

Május 26. - Néri Szent Fülöp hitvalló

Néri Szent Fülöp a florenci előkelő ügyvéd, Néri Ferenc fia, 1515. július 22-én született, Istentől kiváló szellemi tehetségekkel és jószívúséggel megáldva. Az iskoláiban messze fölülmúlta iskolatársait, Jakomelló Cézár, a korbeli bölcsek legjelesebbike szerint nemcsak tudományok ismeretében, hanem erényben, áhítatosságban és szerénységben is. A szülői házban kitört tűzvész miatt vagyonuk egy részét elvesztették, ezért 18 évesen nagybátyjához, a jómódú kereskedőhöz került. Nagybátyja a kereskedői pályán szerette volna terelni, de Fülöp szívesebben tartózkodott a Gaeta hegyén álló Imádandó Szentháromság tiszteletére épült templomban, ahol a Szent Kereszt képe előtt imádkozott, Jézus szenvedései fölött elmélkedett. Itt tökélt el, hogy a világról örökre lemond és Isten szolgálatára szenteli magát.

20 éves korában Rómába ment, ahol Caccia Galeotti florenci nemes fiát oktatta, miközben maga bölcsészeti és hittudományi tanulmányokat folytatott. Szigorú életet élt, eledele csak kenyér és víz volt, ritkán evett zöldséget; egyszerű ruhát hordott, nappal Róma 7 templomát látogatta, éjjel a vértanúk sírboltjait. Hamar elterjedt a híre szent életének, sokan keresték barátságát. Minden időrabló szórakozást került.

A hittudományi iskola elvégzése után Fülöp a szentírást tanulmányozta, a szentatyák műveit és az egyházjogot oly mértékben, hogy a tudós Baronius bíboros saját bevallása szerint Fülöptől tanult a legtöbbet. Mikor Fülöp a világi tanulmányait befejezte, eladta könyveit, árát a szegények gyámolítására fordította.

Egy alkalommal, mikor éjjel Szent Sebestyén sírboltjában elmélkedett pünkösdi ünnepe előtt 30 éves korában, a Szentlélek tüzes golyó alakjában bocsátkozott hozzá, mire csodálatos szívdobogást érzett, a bal bordáit összekötő porcok szétpattantak, második és negyedik porca kitágult és ott ökölnyi domborulat képződött. Kora orvosai ezt csodálatosnak nyilvánították, más embernek halált okozott volna, de Fülöp ebben az állapotban élt még 50 évet minden fájdalom nélkül.

Mindig vidám, mindenki iránt nyájas és finom modorú volt. Isten és az emberek iránti szeretettől lángolva fölkereste a betegeket és haldoklókat, őket gyöngéden ápolta, mindenkinek jó tanácsot adott, nyilvános helyekre járt a bűnt meggátolni, a mennyország számára lelkeket nyerni. Ahol imádkozott, oda sereglettek a hívek, rendíthetetlenül bízva abban, hogy Szent Fülöp esedezésével imájuk kedvesebb lesz Isten előtt. Ez indította Fülöpöt a Szentháromság testvérület megalapítására. A társulat eleinte csak 15 fő volt, minden hónap első vasárnapján a Mezőni Megváltó (St. Salvatore del Campo) templomban gyülekeztek a 40 órás szentségimádásra,

vallásos intelmek hallgatására és szentségekben való részesülésre. Rövid idő múlva gazdag és előkelő emberek is csatlakoztak hozzájuk, így Fülöp 1550-ben áthelyezte a társulat székhelyét a Szentháromság templomába és ott nagyszerű kórházat alakított, mely jelenleg is a keresztény világ első kórháza. Itt gyakran ismétlődött meg a jelenet, ahol gazdag és előkelő hercegek, úrhölgyek vörös vászonöltönyben fehér durva gyolcskötényben ápolják a beteget, zarándokokat. Sokszor e nemes cselekedet hatására tértek vissza az előkelő emberek a katolikus hithez.

36 éves korában Fülöpöt a korábbi gyóntató atya bírta rá, hogy sz. egyházi rend szentségét fölvegye, hogy még sikerebben működhessen Isten dicsősége terjesztésén, és a hívek lelki üdve elérésén. Áldozárrá szentelve Fülöp a Szent Jeromosról elnevezett testvérületbe lépett. A híveket gyakrabban gyónásra és az Oltáriszentségben való részesülésre szoktatta. Nemcsak a gyóntatószékben, hanem lakásán is, sőt máshol is örömmel adott jó tanácsot a hozzá fordulóknak. Szívesen foglalkozott az ifjakkal és gyermekekkel, mindig szívélyes volt velük. Megkérdezték tőle, hogy bírja a gyermekek zsvaját? Ezt válaszolta: „Csak nem vétkezzenek, nem bánom, ha fát vágnak is rajtam.”

A lelkek üdve után sóvárogva Indiába akart menni a pogányok megtérítésére, de barátai visszatartották, hogy Rómában is van alkalma jót tenni. Ezért Rómában maradt, korán reggel Istennek bemutatott szentmiséje után naponta gyóntatott, lakásán oktatta az összegyűlteket, délután áhítatokat, vallásos értekezleteket tartott. A tévhitek kiirtására Baronius bíborost egyháztörténeti évkönyvek szerkesztésére buzdította, e munkához tervet is készített. Tanítványai egyre inkább szaporodtak, új testületet alapított számukra. Mivel bizonyos órákban harangszó segítségével templomba gyűjtötte a népet, Imolatestvérületieknek (oratorianusoknak) nevezte el őket. E testvérület később Olaszország minden területére, Franciaországba, Angliába is elterjedt. Szent Fülöp élőszóban hozott szabályai szerint éltek, fogadalmat azonban nem tettek. Minden erény gyakorlatára, egymás kölcsönös lelkesítésére, a népnek a keresztény élet valamennyi területének oktatására, a szegények és a kórházak látogatására kötelezték magukat. Mindnyájuk feladata Isten országát magukban megszilárdítani, mások számára Isten ígését hirdetni, a tudatlanokat oktatni, a keresztény tanításokat terjeszteni. A testvérület fő szabálya szerint 3 évente vezetőt kellett választani, de Szent Fülöp, szabadkozása ellenére, 1959-ig kormányozta a testvérületet. Utóda Baronius Cézár lett. 1575-ben XIII. Gergely pápa megerősítette az Imolatestvérületet, átadta neki a Miasszonyunk templomot.

Bármilyen feddhetetlen volt Fülöp élete, az üldöztetés nem maradt el. Eleinte több rosszakaratú ember irigyelte ragyogó erényeit. Képmutatással, a népszerűség hajhászásával vádolták. Fülöp ezeket a rágalmakat szó nélkül tűrte. Amikor Fülöp a farsang utolsó napján az övével Róma 7 főtemplomát látogatta meg, a körmenethez csatlakozó szegényeket mértékletesen megvendégelte. Ellenségei Róma helynöke előtt megvádolták, hogy a szegények nem az imádság miatt, hanem torkosságból csatlakoznak a körmenethez, mire a helynök a körmenetet Fülöpnek megtiltotta, a gyóntatási és prédikálási engedélyét megvonta. Azonban Isten nemsokára megszegyenyítette rágalmazóit, akik sajnálva tettüket megtértek, Fülöp legnagyobb tisztelőivé váltak.

Fülöp aggkorára fájdalmasan megbetegedett. 1595. Úrnapiján Boromei Frigyes bíboros kezéből megáldozott, Baronius Cézár által felvette az utolsó kenetet, és éjfél tájban, élete 80. évében, mennyei örömről áradozva átköltözött lelke Jézus Krisztushoz. Teste a római oratoriánusok templomában nyugszik. XV. Gergely pápa 1622. április 12-én ünnepélyesen a szentek közé iktatta.

† Úr Isten! ki Szent Fülöp hű szolgáddal oly tökéletesen megismertted a bűnös ember szánandó állapotát, engedd, kérünk, esedezése és érdemeiért, hogy mi is megismervén a bűn iszonyatosságát, attól teljes erőnkől óvakodjunk Szent Fiad, a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

Május 27. - Szent Béda hitvalló, egyházdoktor

Szent Béda 673-ban született Jarrovban, a Northumberland angol grófságban angolszász szülőktől. Neveltetését szülei a weremouthi kolostor szerzeteseire bízták, innen a Jarrovi apátságba került, ahol alaposan képzett tanárai mellett a tudományok minden területén kiemelkedő jártasságot szerzett. Görög nyelvből és költészetből messze megelőzte társait. Tanulmányai mellett legfőbb tevékenysége a szentírás és a szentatyák műveinek tanulmányozása. 19 éves korában, 691-ben szerpappá, 702-ben áldozárrá szentelik. A weremouthi és jarrovi Benedek rendi szerzetesek példája nyomán az idő egy részét kézimunkával (gabonacsépléssel, marhatenyésztéssel, kertműveléssel) töltötte, fő foglalkozása azonban a tanulás, írás, imádság és elmélkedés volt. Több könyvet lemásolt (akkor a könyvnyomtatás még ismeretlen volt). Áldozárrá szentelése után önálló könyveket kezdett írni a keresztény religió dicsőítésére, de a tudomány más területeiben is írt könyveket, mindet vallási tartalommal. Csaknem az egész szentírást értelmezte, a zsoltárokat és az egész újszövetséget angol nyelvre fordította. Minden tanulmányába igaz jámborságával szellemet és életet tudott önteni, ismereteit jól tudta használni. Egész élete az erény eleven képe, olyan alázatos volt, hogy apáttá választásába sem egyezett bele. Nemcsak művei által terjesztette a tudományt és a műveltséget, hanem iskolát is nyitott a jarrovi kolostorban, melyből tudós és kiváló férfiak kerültek ki. Összesen egyszer hagyta el a jarrovi kolostort, mikor Yorkban is iskolát alapított. Keveset evett, ivott és aludt. Senki nem látta tevékenység nélkül, sosem volt szomorú vagy komor, végső betegségében sem. Kitűnő munkásságát szerény és igénytelen szavakkal fejezte ki: „Minden fáradságomat a szentírás értelme nyomozására és a fölötte való elmélkedésre fordítottam, s a szerzetesi fegyelem megtartásán, és a mindennapi karéneken kívül mindig édes élvezetem vala a tanulás, tanítás, vagy írás.” 735-ben, Húsvét előtt, mellszorulás érte, mely nehezítette légzését és amely Urunk Mennybemenetele előnapjáig tartott. Minél inkább érezte közeledni halála napját, annál vidámabb és kedélyesebb volt. 735. május 26-án halt meg 62 éves korában. Teste a jarrovi kolostorban nyugodott, majd 1026-ban Durhamba került Szent Kutbert sírjába.

† Úr Isten! add kérünk, kegyelmedet, hogy mint Szent Béda hitvallód, életünk általad engedett napjait, s a tőled nyert lelki és testi képességeinket szent akaratom szerint használván, egykor, mint jó és hű szolgálid örökké tartó örömeidre eljuthassunk, a mi Urunk Jézus Krisztus által. Ámen.

Május 28. - Chanterbury Szent Ágoston hitvalló, püspök

Nagy Szent Gergely pápa a római piacon fehér arcú, kék szemű rabszolgákat látott. A váratlan látvány megdöbbenetette. Mikor megkérdezte őket, kiderült, hogy angolok. Annyira megragadta a rabszolgák látványa és a hitetlenségük, hogy maga akart a megtérítésükre Angliába utazni. Róma azonban nem engedte, így a rabszolgákat vásárolta meg és fogta őket gondos nevelés alá.

Mikor érkezett az ideje, Gergely pápa Ágostont (a Szent Andrásról elnevezett Bencés kolostor apátját) hívatta maga elé és meghagyta neki, hogy haladéktalanul induljon az angolok megtérítésére. Ágoston negyvened magával 596-ban nekivágott az útnak, de útközben sokat hallott az angolok barbárságáról és kegyetlenségéről, elvesztette lelkesedését és bátorságát, visszafordult Rómába, ahol a pápa felmentését kérte a feladat alól. Gergely pápa hajthatatlan maradt, így Ágostonnak Angliába kellett mennie.

Az angol partok közelében levő Thanet szigetre érkeztek és üzentek Ethelbert királynak, a legközelebb eső angol királyság, Kent uralkodójának. „Eljöttünk, hogy az örök élet tanát hirdessük neked.” A király hitvese, Berta, Charibert frank király leánya keresztény volt, így Ethelbert számára nem volt ismeretlen a keresztény vallás. Szívesen fogadta a térítőket és néhány nap múlva meg is jelent köztük a szigeten. Ágoston és társai imádsággal és litániával járultak elé, és hozzáfogtak a keresztény tanítás kifejtéséhez. Ethelbert így válaszolt nekik: „Amit ti mondtok, az mind szép, de új és bizonytalan valami; nem adhatom fel tehát egyszerre azt, amit én és angol népem olyan sokáig hittünk. De mivel azt tartjátok, hogy tanotok igaz és kiváló, nem akarlak benneteket hirdetésében akadályozni. Térítsétek hitetekre azt, akit meg tudtok téríteni.”

Ágoston és társai a király engedélyével Chanterburyben egy elpusztult keresztény templom közelében húzták meg magukat. A templomot apránként helyreállították és megkezdték apostoli működésüket. Alig egy esztendővel érkezésük után Ethelbert király maga is megkeresztelkedett, és példáját tízezer alattvalója is követte. A pápa örömmel fogadta a megtérítés hírére és Ágostont püspökké szenteltette. A király Chanterburyben Szent Péter és Pál apostolok tiszteletére székesegyházat és kolostort építtetett Ágoston püspöknek. A század végére Kent lakossága teljesen kereszténnyé vált. A király a bálványimádás tiltásával, a királyné az épülő keresztény templomok berendezésében való segédkezéssel járult hozzá a hittérítés sikeréhez. Ágoston a pápa egyenes utasítására kímélte az angolok hagyományait, a templomaikat nem rombolta

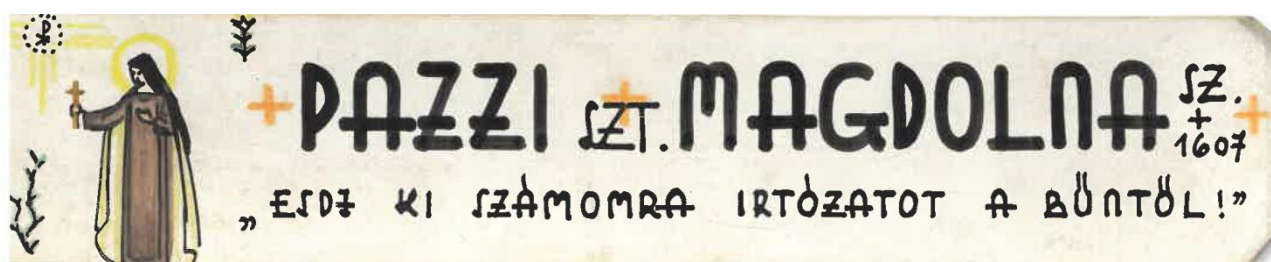
le, hanem átalakította keresztény templomokká. Az angol vallásos szokások és ünnepek nagy részét megtartotta, de keresztény vallási tartalommal szőtte át.

601-ben a pápa érseki palliumot (A pallium a metropolitai hatalom jelvénye és a Szentszékkal fennálló közösség jele. Felhatalmazás, s egyben biztosíték is az Egyház egységének munkálására. Metropolitának nevezik azt az érseket, akinek saját egyházmegyéjén túl az egyháztartományt alkotó szomszédos egyházmegyék felett is van bizonyos kormányzati hatalma: leginkább a hit és az egyházi fegyelem megtartását felügyeli.) küldött Ágostonnak, kinevezte őt Angolország primásának és egyben megbízást adott neki az angol egyházszervezet megalkotására. Ágoston Chanterburyben maradt, tanítványa Mellitus, kit londoni püspökké szentelt, az essexi királyság szinte teljesen pogány népét térítette meg. Sabereth király, aki Ethelbert unokaöccse volt, egy éven belül alattvalóinak nagyobb részével a keresztény hitre tért át.

Ágoston 604. május 26-án halt meg Chanterburyben. Sírjára a következő felirat került. „Itt nyugszik Ágoston, az első chanterbury-i érsek, akit az áldott emlékű Gergely római püspök küldött ez országba, s aki Istentől csodatevő erővel megajándékozva Ethelbert királyt és népét Krisztus hitére térítette.”

† Istenünk, ki Szent Ágoston püspököd igehirdetése révén vezetted Britannia népét az evangélium világosságára, kérünk, add, hogy apostoli munkájának gyümölcsei maradandók legyenek Egyházadban!

Május 29. - Pazzi Szent Magdolna szűz

Az egykori Florenci Köztársaság leghíresebb, Pazzi családjának sarja, a szent élet ritka példánya, 1566-ban Florencben született. A keresztségben a Katalin nevet kapta, amikor kolostorba vonult, akkor vette fel a Mária Magdolna nevet.

Már ifjú korában a tökéletesség ösvényére lépett, gyermekkorában a templomban szeretett lenni és örömmel hallgatta a szentek életéről szóló történeteket. Még mielőtt olvasni tudott volna, rendszeresen imádkozott. Mikor megkérdezték tőle, mit csinál?, így válaszolt: „Istentől kegyelmet kérek annak megismerésére, mit tegyek kedvére?” Iskolába menet az utcán a számára összekészített elemózsiát, a kalácsot és gyümölcsöt a raboknak vagy a szegényeknek osztogatta el. Hét éves korában az ebéden és vacsorán kívül semmit sem evett, minden játéktól idegenkedett, viszont örömmel olvasgatott olyan könyveket, melyeknek tárgya Krisztus élete és szenvedése. Innen fakadt csodálatos szeretete Jézus iránt. Legkedvesebb foglalkozása a még tudatlan gyermekeket tanítani az Úr imádságára, az Angyali üdvözlésre és az Apostoli hitvallásra. Elsőáldozása napját élete legörvendetesebb napjának tartotta, örökös szüzességet fogadott. Ruhája alatt vezeklő köntöst hordott, a puszta földön aludt, egy éjjel töviskoronát tett a fejére.

15 éves korában bájos hajadonként sok kérője akadt, de ő esdekelt szülei előtt, hogy engedjék szerzetesrendbe lépni. Megnyervén a szülők engedélyét, a florenci Szent Frigidiánról elnevezett karmelita szerzetesrend apácái közé lépett. Krisztus iránti lángoló szeretetével és kifogyhatatlan béketűrésével betegségében, valamennyi társnője tiszteletét kivívta. Mikor megkérdezték, honnan meríti erejét, a feszületre mutatott és így válaszolt: „Tekints oda, s gondold meg, mit tőn a véghetetlen szeretet üdvösségemért? Jézus Krisztus, az Isten fia, a keresztfán halt meg! Az ő szeretete, számba vevén az én gyengeségemet, bátorságot önt belém. Mindenki vigasztalást és enyhülést talál a viszontagságokban és bajokban, ha Jézus szenvedéseire gondol, és saját szenvedéseit a Megváltó szenvedéseivel egyesítve, áldozatul ajánlja föl a mennyei Atyának.”

Gyógyulása után hat évvel perjelnővé választották. Élete utolsó három évében ismét fájdalmas betegségek gyötörték. 42 éves korában, 1607. május 25-én szenderült át az örökkévalóságba. Isten megdicsőítette halálakor, fájdalomtól elsorvadt teste hirtelen bájos rózsaszínt öltött és kellemes illatot lehelt. 1663-ban teste a szentté avatási eljárásakor szinte teljesen épnek tetszett. VII. Sándor pápa 1667-ben iktatta ünnepélyesen a szentek sorába.

† Öregbítsd bennünk Uram! Szent Magdolna hű szolgálód esedezése és érdemeiért, az igazság éhezését és szomjúhozását, hogy szívünk minden földi bilincsből kibontakozva, az irántadi szeretetből, semmi áldozattól se borzadjon, hanem egyedül Te légy minden vágyai végcélja, míg a mennyei dicsőségbe juthatunk Szent Fiad, Urunk Jézus Krisztus által. Ámen.